

STANISŁAW KURZAWA (1895-1968)

Urodził się 11 listopada 1895 roku w Krępie, w ówczesnym powiecie ostrowskim. Syn Michała i Marii. Od 1 sierpnia 1912 roku do 1 lipca 1914 roku pracował w warsztatach kolejowych w Bremen, a od 2 września do 3 lutego 1915 roku w warsztatach zbrojeniowych w Poczdamie. Z zawodu ślusarz. 4 lutego 1915 roku został wcielony do armii niemieckiej, w której służył do 10 grudnia 1918 roku. Brał udział w walkach na froncie zachodnim, m.in. pod Verdun, we Flandrii oraz na froncie wschodnim, m.in. pod Baranowiczami, gdzie został ranny w prawe udo. W 1917 roku został awansowany na stopień starszego szeregowego, a w 1920 roku na kaprala.

Od 29 grudnia 1918 roku brał udział jako ochotnik w powstaniu wielkopolskim. Walczył na froncie południowym. Od 24 sierpnia 1919 roku uczestniczył w pierwszym powstaniu śląskim. Od 20 grudnia 1919 roku służył w 14. pułku artylerii ciężkiej i walczył na wschodniej granicy, m.in. w obronie Lwowa.

Po przejściu do rezerwy, 14 lutego 1922 roku zawarł związek małżeński z Antoniną Rychter. Od 1929 roku prowadził ślusarski punkt usługowy w Poniecu. 16 września 1946 roku złożył egzamin mistrzowski w zawodzie ślusarza. Był członkiem Stronnictwa Demokratycznego.

Zmarł 19 sierpnia 1968 roku. Pochowany został na cmentarzu parafialnym w Poniecu.

Odznaczony był Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921.

Cech Rzemiosł Różnych w Gostyniu, *Akta cechowe*; informacje Stanisława Chojnowskiego – zbiory rodzinne; książeczka wojskowa PKU Gostyń Główna Księga Ewidencji Nr 183; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 161.